

בג"ץ 4137/02
נתשה נ. מפקד מחנה עופר
תאריך הגשה: 14/05/02

ריח החוזמת הווליוו

בבית המשפט העליון בשבתו כבית המשפט הגבוה לצ'

בעניין: _____ נתשה,

עצור מנהלי המוחזק בכלא עופר

ע"י ב"כ עוה"ד אנדרה רוזנטל ו/או מוסטפא יחיא

מטעם המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

אשר כתובתו למסירת כתבי בית הדין הינו

רח' צלאח א-דין 15, ת"ד 38788, ירושלים 95908

טלפון 6280633 פקסימיליה 6283312

העותרים

נגד

1. מפקד מחנה עופר

2. מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית

המשיבים

עתירה למתן צו על תנאי

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיבים לבוא וליתן טעם מדוע אין הם פועלים על פי תקנה 4(ד) לתקנות בדבר מעצר מנהלי(תנאי החזקה במעצר מנהלי) ואינם מנפיקים לעותר מספר 1 (להלן: העותר) ודומיו, בגדים או, לחילופין, מדוע אינם מאפשרים הכנסת בגדים, כולל לבנים, לעותר ודומיו אשר הינו עצור מנהלי המוחזק במחנה עופר.

בשל מהות העתירה, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע דיון בהקדם.

העתק העתירה מועבר יחד עם הגשתה לבית המשפט הנכבד לידי פרקליטות המדינה.

ואלה נימוקי העתירה:

1. העותר הינו תושב חלפן כספים, בן 45, אשר נעצר מביתו סמוך לשעה 05:00 ביום 30.4.02. מיד עם מעצרו הועבר למחנה עופר, הנמצא בשטחים המוחזקים ע"י המשיב מספר 2.
2. עניינו של העותר הובא לידיעתו של בית המשפט הנכבד הזה במסגרת בג"צ 4017/02, שם תקף העותר צו איסור פגישה שהיה קיים ומנע פגישה בינו לבין ב"כ. בסופו של דבר

- העתירה נמחקה ע"י העותר מאחר ומשיב מספר 2 הוציא, ביום 12.5.02, צו מעצר מנהלי נגד העותר, המורה על החזקתו במחנה עופר עד ליום 12.8.2002. מיד עם הוצאת צו המעצר המנהלי פג תוקפו של צו איסור הפגישה עם עורך דין. העתק הצו רצ"ב ומסומן באות ע' 1. יצויין כי לאחר שהתקיים הליך של ביקורת שיפוטית בבית המשפט הצבאי בבית אל במושב במחנה עופר ביום 13.5.02, קוצר הצו כך שהוא יפוג ביום 29.7.02.
3. עניינה של עתירה זו היא הנפקת בגדים חלופיים לעותר ודומיו ע"י משיב מספר 1, או לחילופין, הכנסת בגדים חלופיים לעותר. העותר נעצר, כאמור, ביום 30.4.02 מביתו והובא למעצר בפיג'מה. אין לעותר תחתונים, גופיה או גרביים; אין לעותר כל בגדים חלופיים והוא עדיין לובש אותה פיג'מה ומקטורן שהוא הספיק לקחת בעת המעצר. העותר לא קיבל כל בגד ממשיב מספר 1 או מי מטעמו מאז מעצרו והחזקתו במחנה עופר. תצהיר העותר רצ"ב ומסומן באות ע' 2.
4. ביום 29.4.02 פנה ב"כ העותרים אל היועמ"ש של המשיבים. בפנייה זו, אשר עניינה עצור מנהלי אחר, המוחזק אף הוא במחנה עופר, נרשמו הדברים הבאים:
3. הבאתי איתי תיק עם בגדים להחלפה מאחר ולמרשי אין בגדים, מלבד אלה שהוא לובש. נמסר לנו ע"י החייל אשר שמר עליו, לאחר בירור עם השלישות, כי לא קיים נוהל הכנסת בגדים ולפיכך אין להתיר את העברתם לעצור.
4. אבקש את התערבותך המיידית בעניין זה.
- העתק פנייה זו רצ"ב ומסומן באות ע' 3. לפנייה זו לא נתקבל כל מענה.
5. ביום 13.5.02 פנה ב"כ העותרים אל היועמ"ש של המשיבים. במכתב, אשר העתק הימנו רצ"ב ומסומן באות ע' 4, הוזכרה הפנייה הראשונה מיום 29.4.02 בעניין הכנסת בגדים לעצורים מנהליים המוחזקים במחנה עופר וכן עניינו של העותר.
6. ביום 13.5.02, בשעות אחרי הצהריים התקיים דיון בעניינו של העותר בפני בית המשפט הצבאי במחנה עופר. במתחם בית המשפט נוכחו היועמ"ש של המשיבים, סגנו ועוזרו. הח"מ העלה את עניין הכנסת הבגדים לעצורים. בידי הח"מ היו שתי שקיות עם בגדים לעותר ולעצור נוסף המיוצג על ידינו.
- נמסר לב"כ העותרים כי העניין בטיפולו של אחד מעוזרי היועמ"ש וכי טרם הוחלט כיצד לנהוג.
7. בתקנה 4 לתקנות בדבר מעצר מנהלי (תנאי החזקה במעצר מנהלי), הנושאת כותרת משנה "לבוש" נקע כלהלן:
4. (א) עציר לא יענוד סמלים ועיטורים, למעט סמלים המשמשים לצרכים דתיים, מחומר ובגודל סביר, מקובל.
- (ב) עציר לא ילבש מדים.

(ג) עציר המוחזק בבית סוהר זכאי ללבוש את בגדיו הפרטיים כשאינן בלבושם כדי לפגוע בבריאות או בסדר הטוב.

(ד) עציר המוחזק במתקן צבאי ילבש בגדים שינופקו לו בידי המפקד.

8. העותרים טוענים כי ההסדר הנ"ל אינו מיושם במקרה של העותר ודומיו המוחזקים במחנה עופר.

9. סעיף 2 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו קובע כלהלן:

"אין פוגעים בחייו, בגופו, או בכבודו של אדם באשר הוא אדם."

סעיף 4 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו קובע כלהלן:

"כל אדם זכאי להגנה על חייו, על גופו ועל כבודו."

המשיבים מחייבים את העותר ללבוש עוד ועוד אותם בגדים, ללא לבנים, בשל העובדה שהוא נעצר מביתו בשעות מוקדמות של הבוקר. בכך המשיבים פוגעים בכבודו של אדם.

10. העותרים מפנים להסדר הקיים בארץ לעניין בגדי עצורים בטחוניים. סעיף 22 לתקנות

סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) (תנאי החזקה במעצר), תשנ"ז-1997,

קובע כי לעצורים בטחונים מותר להחזיק, בין היתר, סדינים, שמיכות, נעלים, נעלי בית, גרביים (4 זוגות), לבנים (4 מערכות), בגדים (2 מערכות).

ככל הנראה, בשל כמות העצורים המנהליים המוחזקים במחנה עופר, המשיבים אינם

מצליחים לעמוד בהתחייבותיהם על פי תקנה 4 שצוטטה בסעיף 7 לעיל.

העותרים מציעים למשיבים לשנות תקנה זו - כדי להתאימה למציאות החדשה ולאפשר

הכנסת בגדים מן החוץ, כדי למנוע המשך המצב הקיים, שהינו בלתי נסבל ואינו תואם

את ערכיה של המדינה. במאמר מוסגר יצויין כי כבר ראינו את הקלות לפיה מוציא משיב

מספר 2 צווים חדשים כדי להתגבר על המצב הקיים בשטח, כדוגמת הצו בדבר מעצרים

בעת לחימה (הוראת שעה) וכו'.

11. העותרים מפנים לבג"צ 385/79 קטלן נגד שירות בתי הסוהר, פ"ד ל"ד (3) 294 בעמ'

298: שם נקבע:

"חומות הכלא אינן מפרידות בין העצור לבין כבוד האדם."

ובנוסף לפסק דינו של כב' השופט ת' אור בבש"פ 7223/95 מדינת ישראל נגד רוטשטיין

(לא פורסם) שם נקבע בעמ' 3 לתדפיס:

”במסגרת החובה לשמור על כבודו של העציר, נכללת גם זכותו לבל יושפל ולבל יהיה נתון לתנאי מעצר תת – אנושיים אשר עלולים לפגוע בבריאותו ויש בהם לפגוע בכבודו (בש”פ 3734/92 מדינת ישראל נגד עזאזמי, פ”ד מו (5) 75, פסקה 9 של פסק הדין).”

העתק פסק הדין רצ”ב ומסומן באות ע’ 5.

12. סוף דבר:

העותר מוחזק כעצור מנהלי מזה כשבועיים מיום 30.4.02 בפיג’מה. אין לו תחתונים. אין לו גרביים. אין לו מערכת בגדים להחלפה. לעצורים יחד איתו באותו אוהל אין בגדים חלופיים. המשיבים אינם מתירים הכנסת בגדים מן החוץ. המשיבים אינם מנפיקים לעצורים בגדים להחלפה. מצב זה פוגע באופן קשה בכבודו של העותר ודומיו. המצב אינו תואם את ערכיה של המדינה ומשפיל את העותר ודומיו, כאילו אין המדובר בעצורים בני אדם, אלא בבהמות.

על-כן, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הצו המבוקש ולהופכו להחלטי.

ירושלים, 14 מאי, 2002

אנדרה רוזנטל, עו”ד

ב”כ העותרים

5\69

צו בדבר מעצרים מנהליים (הוראת שעה) (יהודה והשומרון)

(מס' 1226), התשמ"ח - 1988

צו מעצר מנהלי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לצו בדבר מעצרים מנהליים (הוראות שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1226), התשמ"ח - 1988, לאחר שעיינתי בחומר הביטחוני של הרשום מטה, ובהיותי סבור, כי הדבר הכרחי בגלל טעמי בטחון החלטיים, ומכיוון שיש לי יסוד סביר להניח, כי טעמים של בטחון האזור ובטחון הציבור מחייבים זאת, הזני מצווה על מעצרו של:

נתשה _____
שם

1958 _____
שנת לידה תעודת זהות

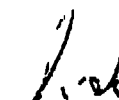
ואדי תופאח / חברון
מען

בגני היותו פעיל חמאס.

ומורה כי יוחזק במעצר במתקן כליאה מחנה עופר

עד יום 12 אוגוסט 2002 מיום 13 מאי 2002

התשס"ב 1- קס"יון
2002 12 במאי

מפקד
צבאי
לאזור יהודה והשומרון

תדפיס תצהיר

אני הח"מ _____ נתשה לאחר שהוזהרתי כי עלי לאמר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. אני תושב חברון, חלפן כספים, בן 45. נעצרתי בסמוך לשעה 05:00 בוקר יום 30.4.02 מביתי.
2. הספקתי ללבוש מקטורן מעל הפיג'מה כאשר נעצרתי. לא הפסקתי לגרוב גרביים.
3. מאז מעצרי אני מוחזק במחנה עופר. מאז מעצרי לא קיבלתי בגדים להחלפה. אין לי תחתונים, אין לי גרביים.
4. תצהיר זה ניתן כתמיכה לכל הליך משפטי לעניין הפסקת בגדים.
5. לאחר שתוכן תצהירי תורגם לערבית, הריני מצהיר כי זה שמי, זאת חתימתי וכי תוכן תצהירי אמת.

חתימת המצהיר

הנני מאשר בה כי ביום 13.5.02 הופיע בפני עורך-דין אנדרה רוזנטל במשרדי ברח' מחנה עופר הנ"ל שזוהה עצמו על-ידי תעודת זהות מס' - ואחרי שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו הנ"ל וחתם עליה.

עורך-דין

רוזנטל את יחיא - משרד עורכי דין

אנדרה רוזנטל, עו"ד
מוסטפא יחיא, עו"ד

29/4/02

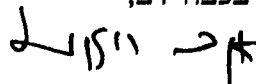
לכבוד
היועמ"ש
בית אל

א.נ.,

הנדון: _____ קורעאן.

1. בעקבות פניותינו אל פרקליטות המדינה, עו"ד זילבר, נמסר לנו כעבור מספר שעות שהנ"ל עצור מנהלי.
2. בסמוך לשעה 17:00, היום, לאחר פנייה נוספת אל מחנה עופר, התקיים דיון בעניינינו של מרשי במחנה עופר.
3. הבאתי איתי תיק עם בגדים להחלפה מאחר ולמרשי אין בגדים, מלבד אלה שהוא לובש. נמסר לנו ע"י החייל אשר שמר עליו, לאחר בירור עם השלישות, כי לא קיים נוהל הכנסת בגדים ולפיכך אין להתיר את העברתם לעצור.
4. אבקש את התערבותך המיידית בעניין זה.

בכבוד רב,

אנדרה רוזנטל, עו"ד

רוזנטל את יחיא - משרד עורכי דין

1-6\1

ר"י
ר"ב
מאוס
30-04-2002

רוזנטל את יחיא - משרד עורכי דין

אגדרה רוזנטל, עו"ד
מוסטפא יחיא, עו"ד

13/5/02

לכבוד
היועמ"ש
בית אל

א.נ.,

הנדון: הכנסת בגדים לעצורים המוחזקים במחנה עופר

1. ביום 29.4.02 פניתי אליך בעניין הכנסת בגדים לעצור המיוצג על ידינו, _____ קורעאן, ת"ז _____ עד עצם היום הזה לא קיבלתי מענה לפנייה זו
2. בינתיים התאסף לי עצור נוסף המוחזק במחנה עופר, _____ נתשה, ת"ז _____ הוא נעצר באמצע הלילה מביתו כאשר הוא לבוש בפיג'מה. כיום הוא עצור מנהלי.
3. אבקש לקבל מענה, עוד היום, בדבר הסידורים להכנסת בגדים לעצורים. אציין כי בעת הדיון בבג"צ 4017/02, ביום 12.5.02, בעניינו של _____ נתשה, דיברתי על נושא זה עם רס"ן מוריס הירש אשר מסר לי כי עוד אין נוהל.

בכבוד רב,

אנדראה רוזנטל
אנדראה רוזנטל, עו"ד

רוזנטל את יחיא - משרד עורכי דין

העתק: המוקד להגנת הפרט
אדאמיר

12\1

כבוד השופט ת' אור כפני:

מדינת ישראל העוררת:

נגד

רוטשטיין המשיב:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב
יפו מיום 19.11.95 בת"פ 1886/95 (כ"ש
2231/95) שניתנה על ידי כבוד השופט בלזר

כת' בתיוון תשנ"ה (21.11.95) תאריך הישיבה:

עו"ד מיקי חשין בשם העוררת:
בעצמו בשם המשיב:

החלטה

1. נגד המשיב הוגש לבית משפט השלום בנתניה כתב אישום, המייחס לו, בין היתר, עבירות של אחזקה וסחר בסמים מסוכנים. התביעה ביקשה את מעצר העורר עד תום ההליכים. בית משפט השלום נעתר לכקשה. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נהפכו ואקוזה, וביוזם המשפט החליט לשחרר את העורר ממעצרו בתנאים אותם קבע, בהם, בין היתר, התנאי בדבר איסור על העורר לצאת מבית המגורים בו יתגורר (בבית אמו).

בית המשפט המחוזי היה ער לנימוקים ולשיקולים אשר הצדיקו לכאורה את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. אך כשל תנאי המעצר הקשים במקום המעצר בו אמור המשיב להמצא במסגרת מעצרו עד תום ההליכים, וזוהיט לקבל את הערר.

ואלה דבריו של בית המשפט בעניין זה:

"אין לי ספק שבתנאים רגילים לא הייתי מתערב בהחלטת השופט קמא. אולם הוצגה בפני החלטת כבוד השופט בלזר מיום 2.11.95 על תנאי המעצר בבית המעצר בתחנת נתניה - שם עצור העורר.

מאותה החלטה עולה, שהעצורים אינם זוכים לראות במשך שבועות או חודשים את אור השמש, דהיינו לא מוצאים לטיול, בנוסף לזכויות אחרות של עצורים עד תום ההליכים, הנשללות מהם.

על כך שיש עצורים שאינם זוכים לצאת לטיול יומי, או אפילו שבועי, ידוע לי כתוצאה מביקור שערכת לפני מספר ימים בכית המעצר המטרתית בפתח תקווה, וגם שם התרעתי על כך.

בנסיבות האמורות, ובנסיבות תיק זה, אינני מוכן שעצור ישהה כתנאים כפי שצויינו. ובמקרה זה, אני משתמש בחלופת מעצר, תוך כדי כך שאני מדגיש שוב שבנסיבות רגילות היה מקומו של הערר להדחות".

2. על החלטה זו של בית המשפט המחוזי הוגש הערר הנוכחי. המדינה מדגישה את חומרת העבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים המיוחדות לעורר, אשר אין חולק שיש בידי התביעה ראיות לכאורה להוכחתן. המדינה ערה לכך שתנאי המעצר בו אמור המשיב להמצא במטרת נתניה, בה גם היה עצור המשיב במשך כחודשיים עד לשחרורו בערבות - כמו תנאי המעצר בתחנות מטרה אחרות - אינם חולמים. אך עמדתה היא, שהחלטת בית המשפט המחוזי אינה מאזנת נכונה בין זכויות היסוד של עצור לתנאי מעצר הולמים לבין חומרת העבירות שעבר המשיב והצורך להגן על הציבור בפניו. לטענתה, אין לשחרר ממעצר את המשיב ושכמותו, המהווים סכנה לשלום הציבור.

3. על פי סעיף 2 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (להלן: חוק היסוד),

"אין פוגעים בחייו, בגופו או בכבודו של אדם, כאשר הוא אדם";

סעיף 4 לחוק היסוד קובע, שכל אדם זכאי להגנה על תייו, על גופו ועל כבודו. אכן, על אסיר או עציר מוטלות מגבלות תנועה ומגבלות אחרות מכוח הוראות הדין, וחירויות רבות שלו נפגעות. אך גם לגביו, כלגבי כל אדם, חלה החורה לשמור על כבודו. וחובה זו מוטלת על כל רשויות השלטון (סעיף 11 לחוק היסוד).

"חומות הכלא אינן מפרידות בין העצור לרין כבוד האדם" (בג"צ 385/79 ואח' סגל נ' שירות בתי הסוהר, פ"ד לד(3) 294, 298).

במסגרת החובה לשמור על כבודו של העציר, נכללת גם זכותו לכל יושפל ולבל יהיה נתון לתנאי מעצר תת-אנושיים אשר עלולים לפגוע בבריאותו ויש בהם לפגוע בכבודו (בש"פ 3734/92 מדינת ישראל נ' עזאמי, פ"ד מו(5) 75, פיסקה 9 של פסק הדין).

על תנאי המעצר הקשים בהם נתונים עצורים נאמר ונכתב רבות. בין חיתר, חודגשח חצפיות הרבה בתאי המעצר, כולל שלילת אור שמש ואפשרות של טיול בין כתלי הכלא. מסתבר, שנפגעים מכך דווקא עצורים, אשר אינם נמצאים, במסגרת מעצרים, במתקני כליאה של שירות בתי הסוהר אלא בתחנות מסדרה, כחן אינן נשמרות - בהעדר תנאים מואימים - וזכויותו והקובלונן לאלה הנמצאים כמשמורת חוקית. דווקא אלה אשר הם עדיין בתזקת זכאים ואשמתם טרם הוכחה, אינם זוכים ליחס אנושי, והם נתונים לתנאי מעצר שיש בהם פגיעה והשפלה.

על האפשרות שתנאי מעצר קשים וכלתי מוצדקים ישמשו שיקול במסגרת השיקולים אם לעצור נאדם עד תום ההליכים, כבר עמד בית משפט זה, מפי המשנה לנשיא אלון. כדבריו:

"נימוק זה ראוי הוא שיהיה אחד השיקולים
 בכואנו לדון במעצרו של אדם כטרם משפט ובטרם
 נגזר דינו. שהרי, בתנאי המעצר השוררים כיום
 הזה, לצערנו הגדול, יש בהם לא רק משום שלילת
 חירותו של הנאשם, אלא משום בזיונו, השפלת
 כבודו וחילול צלם האלוהים שבו. מבחינה זו,
 כידוע, תנאי המעצר קשים הם אך מאלה שנדונו
 למאסר. וכיום הזה, עם הכנס חוק יסוד: כבוד
 האדם וחירותו לתוקפו, שומה עלינו לתת את הדעת
 גם לשיקול זה במכלול השיקולים בסוגית המעצר
 ... לדעתי, בנסיבות המיוחדות שכפנינו, שיקול
 זה ייתכן והיה בו כדי להביא לשחרור העורר
 ממעצר מאזורי סורג ובריח" (בש"פ 4014/92
 ששונ. ג' מדינת ישראל. לא פורסם).

4. בפני בית המשפט המחוזי היתה החלטה של כבוד השופט בלזר, אשר ביקר
 בבית המעצר במשטרת נתניה בו שהה המשיב במעצר משך כחודשיים ואליו מיועד
 הוא לחזור אם יעצר עד תום ההליכים, בה מתוארים תנאי המעצר: ארבעה
 עצירים מתגוררים בחדר בגודל של שני מטר על שני מטר, ללא תנאים
 היגיינטיים. סגוריה רחא 24 שעות ריתמה תרלי לצאת לטיול יומי רחוק
 לגבי אסירים (ראה תקנה 11 לתקנות בתי הסוחר, תשל"ח-1978).

נזכיר, שנזדמן לו כבר לבית משפט זה ליתן דעתו על תנאי המעצר
 במשטרת נתניה. על תנאי מעצר אלה אומר המשנה לנשיא ברק בבש"פ 3045/94
 עיסאווי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם):

"נמטר לי מפי בא כוח העורר, כי תנאי המעצר
 הם קשים מנשוא (צפיפות, שינה על הרצפה,
 מניעת טיולים וכו'). מבקש אני להפנות את
 השומת ליבו של היועץ המשפטי לכך. אם אמנם
 נפגע צלם האדם של העציר, כי אז זכאי הוא לא
 רק לכך שהמדינה לא תפגע בכבודו כאדם, אלא אך
 תגן על כבודו".

התנאים בבית המעצר במשטרת נתניה לא השתנו מאז ואזלטנו של המשנה
 לנשיא, כפי שעולה מהחלטתו של השופט בלזר, אשר ביקר בבית מעצר זה לפני
 זמן לא רב. ובאת כוח המדינה מודעת לכך ולא חלקה בטיעונה בפני על כך

שתנאי המעצר בתחנות המשטרה הינם קשים ויש בהם השפלה ופגיעה בכבוד האדם של העצורים.

נוכל לסכם ולומר, כברור ובגלוי, שתנאי המעצר של עצירים במרבית בתי המעצר הינם בלתי נסבלים, ובלתי ראויים למדינה בה מנקשים להגן על זכויות היסוד של האדם, מדינה החייבת, כמצוות חוק היסוד, לשמור ולהגן על כבוד האדם באשר הוא אדם.

5. לו נתקיימו תנאי מעצר הולמים, דינו של המשיב היה להמצא במעצר עד תום ההליכים. אך האם לאור התמונה בדבר תנאי המעצר כאמור, יש לצוות על מעצרו? כאת כוח המדינה מדגישה את האינטרס הציבורי במעצר מי ששחרורם עלול לסכן את הציבור. אך כשאינם נשמרים תנאי מעצר הולמים, האם יש להורות על כך?

כאת כוח המדינה הביאה לידיעתי, שפרקליטות המדינה, אשר מודעת למצב הקשה בבית המעצר, פנתה רבות בעניין זה לגורמים המוסמכים לשיפור המצב. בעתיד יש לצפות ולקוות שישתפר המצב. אך יש בכך, כמובן, נחמה מעטה למי שנדרש היום להמצא במעצר בתנאים קשים, כאמור.

אודה שתלבטתי לא מעט בשאלת האיזון הראוי, כשמצד אחד נדרש מעצרו של אדם, כמו המשיב, המובא לדין ויש לכאורה סיכון לציבור בשחרורו, לבין אי קיום תנאי מעצר מינימליים שלא יהיה בהם פגיעה בכבודו של העציר נשל ואנאיש ואקשיט וזגשפיליט שבוט.

מסתבר, שאמירות והתראות רבות של בתי המשפט על המצב הכלתי נסכל בבתי המעצר לא היה בהן די כדי להביא לשיפור המצב נמויוזון וגזויזון הנדרשים. יתכן ואין להסתפק בביקורת על המצב הכלתי נסבל, ולו בתי המשפט היו מגלים עמדה עקבית ובלתי מתפשרת, על פיה אין לעצור אדם אלא אם

מובטחים לו תנאי מעצר מינימליים, היה הדבר מביא להחשת תיקון המצב.
דברים אלה נאמרים, כדי להבהיר, שיתכן וכך ימצא בית המשפט לנהוג בעתיד
הלא רחוק, אם לא ישתפר המצב ובזחיפות.

6. בענייננו, קיימות נסיבות מיוחדות, אשר בהצטרפן לתנאי המעצר
הקשים בהם אמור המשיב להמצא אם יעצר עד תום ההליכים, מצדיקות את דחיית
הערר. המשיב שוחרר בינתיים ממעצרו, בשל כך שלא נתבקש עיכוב ביצוע
החלטת בית המשפט המחוזי. לאור זאת, ולאור נסיבות משפחתיות מיוחדות של
המשיב, ולנוכח נכונות בני משפחתו של המשיב להבטיח שתנאי מעצר הבית בהם
חוא נתון ישמרו, הגעתי למסקנה, שבכל מקרה, לא יהיה זה מן הראוי להתזיר
עתה את המשיב למעצר.

הערר נדחה.

ניתנה היום, ל' בחשוון תשנ"ו (23.11.95).

ש ו ר ט

